

oppebærer.« — En anden Taler af det konservative Folkeparti (*Hans Thyge Jacobsen*) betonedede Nødvendigheden af en Rentensænkning »for at bevare de opsparede Midler intakte«, men det, der først og fremmest interesserede ham, var en Sænkning af Udlaansrenten, og han forstod ikke, hvorfor Forslagsstillerne ikke straks gik »lige løs paa det«, som man dog mente at ville naa.

Ordføreren for det radikale Venstre (*Rasmussen [Gylling]*) ansaa Lovforslaget for at være en god Begyndelse til Fremskaffelse af billigere Penge til Støtte for Erhvervslivet, og han fandt det klogt at række Haand hertil, »fordi det er paa Tide, at ogsaa den passive Side af Arbejdet forstaar, at den under disse Forhold maa være med til at yde sin Del til Igangsættelse af Virksomheder og Underbyggelse af Forholdene indenfor Landbruget og de øvrige Erhverv«. Talen om, at man »herved skulde øve Vold særlig mod de smaa Sparere«, mente han ikke havde noget paa sig, thi »de 9 af 10 af de smaa Sparere, man her trækker frem til Beskuelse, vil i høj Grad være tjent med, at der bliver billigere Penge i Landet, fordi de 9 af 10 af dem ved Slægtsforhold har deres Forhold saadan ordnet, at det Smule Beløb, her kan være Tale om for deres Vedkommende, opvejes flere Gange.«

Af de øvrige Partiordførere henviste *Oluf Pedersen* (D. R.) til de af Retsforbundet forelagte Lovforslag, og han syntes, der kunde »være Grund til at prøve paa at gaa de Veje, man kan overse, fremfor at springe ud i det uvisse«. — Kommunisternes Ordfører (*Aksel Larsen*) karakteriserede Lovforslaget som sammensat af tre Dele: »Det første er Forslag til Lov om Inflation, det andet er Forslag til Lov om Støtte til den betrængte Industri og til Bank- og Hypotekkapitalen, og det tredje er Forslag til Lov om en Gave til en Del af Formueejerne.« En saadan Krisepolitik var det kommunistiske Parti en erklæret Modstander af, og det vilde sætte alt ind paa at bekæmpe den.

I *Folketingsudvalget*, hvis Betænkning er ledsaget af Henvendelser til Udvalget fra De danske Provinsbankers Forening og fra Fællesrepræsentationen for de danske Sparekasser, indstillede et *Flerpart*, bestaaende af Socialdemokrater, Venstre og Radikale, Lovforslaget til Vedtagelse med enkelte, i det foregaaende omtalte Ændringer.

Det konservative *Mindretal* indstillede Lovforslaget til Forkastelse. Mindretallet kunde i og for sig tiltræde Tanken om Oprettelse af en *Krisefond*, men den Betydning, en saadan vilde faa, afgang efter Mindretallets Opfattelse udelukkende af, hvorledes Fonden skulde administreres, og herom forelaa der ikke oplyst noget for Udvalget, ligesom der